

[Hans Hedtoft.]

og vi føler os forpligtet til at støtte en udenrigspolitik, som i samarbejde med andre fredselkende lande stræber mod dette mål.

Vi vil afspænding og international afrustning, men nedrustningen må foregå samtidig i øst og i vest.

Vi vender os mod de folk, der politisk misbruger fredens sag. Vi behøver ingen nye fredspagter, og vi advarer folk mod at lade sig misbruge i kommunistiske kartoteker.

FNs pagt er for os den højtideligste fredspagt, der eksisterer. Denne pagt forpligter alle medlemmer til at løse uoverensstemmelser ad fredelig vej, og den forpligter alle medlemmer til at afstå fra trusler og magtanvendelse. Hele verden ved, hvem der i dag har brudt denne fredspagt og dens forudsætninger.

Mod dette vender vi os, og vi giver tilsagn om at støtte en udenrigspolitik, der konsekvent tilstræber i FN og alle internationale institutioner ad forhandlingens vej at søge freden bevaret og stabiliseret, men lige så konsekvent arbejder for, at det skal være en fred på rettens og frihedens grund. Ord er også blevet devalueret i vor propagandatidsalder. Det var Hitler og Goebbels, der begyndte propagandistisk at misbruge ordet socialisme, som man vidste havde en forfættende klang for millioner af mennesker, der var bragt i ulykke af det kapitalistiske samfundssystem. De satte ordet „national“ foran og gjorde dermed ordet socialisme, der for millionerne i det tyske socialdemokrati var ensbetydende med frihed, social retfærdighed og menneskelighed, til en karikatur og et vrængbillede af begrebets egentlige indhold.

Kommunisterne er propagandistisk Goebbels arvtagere — se misbruget af ordet demokrati, som for os betyder folkeligt selvstyre. Men kommunisternes folkedemokrati, ved vi, er ensbetydende med politistat og med diktatur. Det sidste propagandatrick er nu misbruget af ordet fred, fred, det ønske, der hviler i alle menneskers sind. Kommunisterne, der forsvarer en angrebskrig, kalder sig i dag anmassende fredens tilhængere, og dem, der vender sig imod denne svindel, stempler man frimodigt som ufredelige eller stærkere endnu: som krigstilhængere.

Imod alt dette vender vi os. Hele dette lands befolkning er virkelig tilhængere af freden. Hele dette lands befolkning på tværs af alle politiske skillelinier har kun et eneste

ønske, som jeg ofte har sagt det: frihed og fred for os selv, frihed og fred for verden. Men den fred, vi tilstræber, skal være en fred, hvor de frihedsrettigheder, som de bedste i dette land har kæmpet for gennem menneskealdre, og som også for den danske arbejderbevægelse er en naturlig arv, er bevaret. Vi vil derfor allesammen fred i dette land. Det danske socialdemokrati vil det også, vi vil en fred med frihed; vi tror, at det altovervejende flertal i det danske folk forstår dette, og vi håber, at det danske folk vil vise det gennem sin holdning.

Elgaard: Ved indledningen til denne udenrigspolitiske debat vil jeg gerne med det samme give vor regering eller medlemmer af vor regering lejlighed til at bekræfte, at selvom vi i den nuværende situation taler meget om forsvarsspørgsmål, om støtte til de forskellige lande overfor en eventuel fare, ligger det alligevel således også i dette øjeblik, at vi her i Danmark kan sætte vor lid til, at det skal lykkes, trods alle mørke skyer, for de vestlige landes ledende politikere at bevare freden i verden, og at vi her i Danmark gerne ser den største statsmandsgerning i, at man finder vej frem til, at de modsætninger, der hersker i dette øjeblik imellem øst og vest, kan finde en løsning, således at mennesker kan befries for frygten for krig.

Men når jeg har sagt dette indledningsvis, vil jeg med det samme sige, at bag dette håb ligger ikke den opfattelse, at man ikke må arbejde på også den anden side af sikkerhedsspørgsmålet for de vestlige lande.

Forslaget til rigsdagsbeslutning i anledning af den i København den 27. april 1951 undertegnede overenskomst i henhold til den nordatlantiske traktat mellem regeringerne i Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland kan venstre anbefale at rigsdagen vedtager.

Forslaget til rigsdagsbeslutning hviler på en overenskomst mellem de to landes regeringer, en overenskomst, der har sin basis i det ansvar og de rettigheder, der knytter sig til Danmarks besiddelse af dette nordatlantiske traktatområde og landets beliggenhed i forhold til USAs område og grænser.

Man vil først og fremmest bevare fred og sikkerhed indenfor området, og skulle freden blive krænket, da i fællesskab nedkæmpe fredsbryderne. Da det er helt udenfor mulighedernes grænser, at Danmark alene kunne forsvare dette fjerne, men vældige og vigtige landområde, må resultatet blive den plan, man nu søger gennemført. Og Grønlands pla-